

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

Gezien een beroepschrift, hetwelk bij haar namens X, café-houder te Z, door het Accountantskantoor Y aldaar, is ingediend en is gericht tegen eene op artikel 19 (2) van het Besluit op de Omzetbelasting 1940 berustende beschikking van den Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te W, d.d. 8 Maart 1946;

Gelet op den Inhoud der gedingstukken, het vanwege de Tariefcommissie ingestelde onderzoek en het verhandelde ter zitting, alwaar des Inspecteurs standpunt is verdedigd en de appellant is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn raadsman Y voornoemd;

Overwegende, dat de appellant te Z een café exploiteert dat de verlies- en winstrekeningen over de jaren 1943 en 1944 naast de gewone café-ontvangsten vermelden winsten van onderscheidenlijk f.25000,-- en f.9000,-- verkregen uit z.g. handelstransacties;

dat de Inspecteur, van oordeel dat deze winst althans voor een deel is verkregen doordat de appellant goederen heeft geleverd in den zin van het Besluit op de Omzetbelasting, hem over een omzet van f.68000,-- een aanslag in de omzetbelasting heeft opgelegd, berekend naar het tarief van twee ten honderd;

dat deze aanslag na bezwaarschrift bij de bestreden beschikking is gehandhaafd uit overweging:

dat reclamant over de jaren 1943 en 1944 voor een op de Verlies- en winstrekening voorkomende winst, groot f.34000,--, geen omzetbelasting heeft betaald;

dat niet aangetoond is kunnen worden op welke wijze deze winst wordt verkregen;

dat bij het vaststellen van den aanslag is aangenomen, dat deze winst is verkregen uit een omzet van f.68000,--;

dat de verhouding tusschen omzet en winst redelijk is en dat reclamant de onjuistheid hiervan niet heeft kunnen aantonen;

dat hiertegen in beroep is aangevoerd - nader ter zitting bij monde van Y voornoemd:

dat de som van f.34000,-- alleen is voortgekomen uit verleend intermediair in transacties tusschen café-bezoekers;

dat uitsluitend door een den exploitant niet kwalijk te nemen handigheid, hij zich regelmatig als schakel tusschen deze personen wist bedingen met als gevolg niet onbeduidende voordeelen;

dat in overeenstemming met de voor de Londensche radio gegeven aanwijzingen, geenerlei aantekeningen zijn gehouden omtrent de verrichte transacties;

dat overigens het nu en dan verleenen van intermediair buiten het kader van appellants onderneming valt;

dat de Inspecteur bij verzoogschrift heeft gesteld:

dat de behaalde winst volgens den belastingplichtige enkel betreft provisie voor het verleenen van bemiddeling bij den verkoop van schilderijen, machines, vaartuigen enz., kortom de meest uiteenlopende artikelen;

dat van deze handelstransacties in de door belastingplichtige gehouden boeken geen enkele aantekening voorkomt, zoodat noch omtrent bedragen, data, soort goederen, namen van koopers en verkoopers zekerheid bestaat;

dat in verband hiermede het standpunt is ingenomen dat de bedragen van f.25000,- en f.9000,- niet alleen betrekking hebben op z.g. provisie, doch, zool niet geheel dan toch voor een groot deel, afkomstig zijn van niet in de boeken verantwoorde transacties van welke als omzet is aangenomen een bedrag van f.68000,-;

dat, aangezien belastingplichtige op geen enkele wijze aantekening gehouden heeft, noch van de ontvangsten, noch van de transacties zelve en derhalve de juistheid van zijn bezwaren niet aannemelijk gemaakt heeft, in overweging gegeven wordt den aanslag in verband met paragraaf 28 van de Uitvoeringsresolutie Omzetbelasting 1941 en de artikelen 26 en 20 lid 3 van het Besluit op de Omzetbelasting 1940 te handhaven;

Overwegende, dat de appellant in den bezettingstijd aanmerkelijke winsten heeft behaald met transacties, waarvan de aard in het duister is gebleven daar hij hiervan noch schriftelijke aantekeningen heeft kunnen overleggen, noch mondeling eenigszins uitvoerige verklaringen heeft willen geven;

Overwegende, dat de omvang der behaalde winsten zoodanig was, dat zij moeten worden geacht de vruchten te zijn van een frequent maatschappelijk verkeer, derhalve binnen het kader eener onderneming te zijn behaald; dat zij mitsdien niet zijn de opbrengst van sporadische handelingen buiten eene onderneming;

Overwegende, dat de appellant zijn verzuim om eenigerlei administratie te voeren omtrent zijn transacties poogt te verontschuldigen door zich te beroepen op zijne vrees voor den bezetter en op instructies, welke door den Nederlandschen radio-omroep in Londen zouden zijn gegeven; dat hij van meening is, dat op den Inspecteur de bewijslast drukt, dat de appellant een belastbaren omzet als door hem aangenomen, heeft behaald;

Overwegende dat de Tariefcommissie daarlaat of appellants transacties zelfs in een rechtsstaat het daglicht zouden hebben kunnen verdragen en of de instructies, welke vanuit Londen zijn gegeven, voor zijn geval een disculpeerende werking hebben;

dat de Tariefcommissie echter van oordeel is dat iemand die in een omgeving als waar de appellant was gevestigd, met duistere transacties tijdens den bezettingstijd groote winsten heeft gemaakt, althans een deel dezer winsten zal hebben behaald door in den zin van het Besluit op de Omzetbelasting goederen te leveren;

dat voor deze opvatting mede steun wordt gevonden in artikel 2 (2) van het Besluit op de Omzetbelasting, hetwelk luidt:

In gevallen waarin een goed door meer dan één ondernemer wordt verhandeld doch door den eersten ondernemer rechtstreeks aan den laatsten afnemer wordt geleverd, wordt het goed niettemin geacht door elk van de ondernemers te zijn geleverd;

dat tengevolge hiervan een ondernemer, die bij verhandeling betrokken is, spoedig handelaar in den zin van het Besluit wordt geacht met als consequentie, dat omzetbelasting verschuldigd is, niet over de nettowinst, doch over den verkoopprijs;

Overwegende, dat de Tariefcommissie gelet op het bovenstaande, geenszins onaannemelijk oordeelt, dat de appellant een belastbaren omzet heeft behaald ter hoogte van het tweevoud van de door hem aangegeven winsten, veeleer deze schatting laag acht;

Overwegende, dat de aanslag mitsdien moet worden bevestigd;

H A N D H A A F T D E N A A N S L A G .

Aldus geweest in de zitting van de Tariefcommissie, Tweede Kamer, op 23 September 1946.

De Voorzitter der Kamer,